

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1470/05
14.09.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Војимира Цвијовића, председника већа, Јованке Кажић, Браниславе Апостоловић, Миломира Николића и Предрага Трифуновића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог "ВВ", чији је пуномоћник ГГ, адвокат, ради исплате 2.452.815,00 динара, одлучујући о ревизији туженог против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж. 509/04 од 21.7.2004.године, у седници одржаној 14.9.2005.године, донео је

П Р Е С У Д У

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Окружног суда у Зрењанину Гж. 509/04 од 21.7.2004.године и пресуда Општинског суда у Новом Кнежевцу П. 165/03 од 25.11.2003.године у делу којим је усвојен тужбени захтев и одлука о трошковима поступка тако што се одбија као неоснован тужбени захтев тужиоца АА да се обавезе тужени "ВВ" да тужиоцу исплати 2.452.815,00 динара са законском затезном каматом од 5.3.2003.године па до исплате, и захтев тужиоца да му тужени накнади трошкове поступка.

Обавезује се тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка плати износ од 28.500,00 динара у року од 15 дана од пријема отправка пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Новом Кнежевцу П. 165/03 од 25.11.2003.године обавезан је тужени да тужиоцу плати 2.452.815,00 динара са законском затезном каматом од 5.3.2003.године па до исплате. Преко овог износа а до износа од 2.538.000,00 динара одбијен је тужбени захтев као неоснован. Тужени је обавезан да тужиоцу плати трошкове поступка у износу од 141.960,00 динара.

Окружни суд Зрењанину је пресудом Гж. 509/04 од 21.7.2004. године одбио као неосновану жалбу туженог и првостепену пресуду у делу којим је усвојен тужбени захтев и делу одлуке о трошковима поступка потврдио.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 386. ЗПП-а.

Ревизија је основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачке 11. ЗПП-а, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању странке су 28.1.2000.године закључиле уговор о закупу пословног простора, ствари и опреме ___ у ___ на период од 4 године. На предлог тужиоца, закупца из закљученог уговора, уговор је споразумно раскинут након две године од закључења, због болести тужиоца. Приликом раскида уговора о закупу странке су утврдиле узајамна потраживања и дуговања, а тужилац није истакао потраживање на име обављеног ископа земље, ископане у току трајања уговорног односа ради производње ___ у следећој години. Овај захтев је истакао када га је тужени позвао да испоручи 16.050 комада ___ на име неизмирене закупнине, као утврђене обавезе тужиоца приликом сачињеног споразума о раскиду уговора. На висину закупнине из уговора са лицем које је тужилац довео у везу са туженим није било од утицаја постојање ископане земље, а одређену количину ове земље нови купац је искористио за производњу цигле.

Из утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су извели закључак да је тужени, закуподавац из раскинутог уговора о закупу са тужиоцем дужан да тужиоцу исплати вредност рада тужиоца на ископу земље, одузимајући од цене ископа вредност 16.050 комада ___ које је тужилац требао да преда туженом на име неисплаћене закупнине. Према разлозима побијане пресуде обавеза туженог произилази из одредбе члана 210. Закона о облигационим односима.

По оцени Врховног суда из чињеничног стања које је утврђено у поступку не произилази основаност тужбеног захтева. Да би постојала обавеза туженог да део имовине тужиоца врати тужиоцу, а кад то није могуће - да накнади вредност постигнутих користи у смислу члана 210. Закона о облигационим односима потребно је да се испуни претходни услови из исте одредбе, да је део имовине тужиоца прешао у имовину туженог. Вредност рада тужиоца на ископу земље, који је тужилац вршио у време уговорног односа о

закупу искључиво ради производње цигле за себе не може се сматрати делом имовине која је прешла у имовину туженог, када би постојала обавеза стицаоца да тај део имовине врати тужиоцу.

Како су странке уговор о закупу споразумно раскинуле, регулишући сва своја права и обавезе овим споразумом то потраживање тужиоца нема основа ни у споразуму о раскиду уговора о закупу. Уговором о закупу закуподавац предаје одређену ствар закупцу на употребу а овај се обвезује да му за то плаћа одређену закупнину. ___ на којој је тужилац вршио ископ земље представља закупљену ствар коју је тужилац по престанку закупа дужан да врати неоштећену, а у смислу члана 585. став 5. Закона о облигационим односима тужилац је могао да однесе ископану земљу, чији ископ је вршио искључиво за себе, па би само у случају да је тужени одбио да тужиоцу омогући одношење ископане земље тужени био у обавези да накнади вредност рада тужиоцу.

Из изложеног Врховни суд је применом одредбе члана 395. став 1. ЗПП-а преиначио побијану и првостепену пресуду у делу којим је усвојен тужбени захтев и одлуку о трошковима поступка, одлучујући као у ставу један изреке ове пресуде.

На основу члана 154. и 155. ЗПП-а обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове у износу као у ставу два изреке пресуде. Досуђени износ представља накнаду трошкова за заступање туженог од стране пуномоћника-адвоката за предузете радње у поступку у складу са важећом адвокатском тарифом. Туженом нису досуђени трошкови поступка пред другостепеним и овим судом, јер није истакнут захтев за накнаду тих трошкова.

Применом одредбе члана 491. став 4. ЗПП (" Службени гласник РС" бр.125/04 од 22.11.2004. године, који је ступио на снагу 23.02.2005. године), Врховни суд је одлучио о ревизији по правилима парничног поступка која су важила до ступања на снагу овог закона.

Председник већа

судија,

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

ср